

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.9.9.
COM(2015) 450 final

2015/0208 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat okai és céljai

Az Európai Bizottság által 2015. május 13-án elfogadott európai migrációs stratégia¹ körvonalazza azokat az azonnali intézkedéseket, amelyek szükségesek a migráció terén jelenleg fennálló sürgős és összetett kihívásokra való reagáláshoz, és felvázolja azon közép- és hosszú távú kezdeményezéseket, amelyeket el kell fogadni a migráció minden tekintetben hatékonyabb kezelését szolgáló strukturális megoldások kialakításához.

Az azonnali intézkedések részeként az Európai Bizottság 2015. május 27-én elfogadott egy, a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében átmeneti intézkedéseket megállapító tanácsi határozatra irányuló javaslatot², és ezzel aktivizálta az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 78. cikkének (3) bekezdése szerinti szükséghelyzeti reagáló rendszert. 2015. július 20-án a Tanács általános megközelítést fogadott el a határozat tekintetében³, amely ideiglenes és rendkívüli áthelyezési mechanizmust hoz létre az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló személyek Olaszországból és Görögországból való, két éven át tartó, más tagállamokba történő áthelyezésére vonatkozóan. A Tanácsnak hivatalosan is el kell fogadnia a határozatot, amint az Európai Parlament – várhatóan 2015 szeptemberében – véleményyt nyilvánít.

Tekintettel a migránsok minden korábbinál erőteljesebb áramlására, amely Olaszországban és Görögországban tovább fokozódott, valamint arra, hogy a migrációs áramlás a Földközi-tenger központi térségéből a keleti térségébe és a Magyarország felé vezető nyugat-balkáni útvonalra helyeződött át, a Bizottság [2015. szeptember 9-én] egy újabb javaslatot fogadott el az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdése alapján, amelyben további átmeneti intézkedésekre tesz javaslatot az Olaszországra és Görögországra nehezedő menekültügyi nyomás enyhítésére, és javasol egy Magyarország érdekét szolgáló új intézkedést is.

Az Európai Bizottság bejelentette azt is, hogy az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdése szerinti szükséghelyzeti reagáló rendszer aktivizálása egy tartós megoldás előfutára lesz. Ennek kapcsán bejelentette továbbá, hogy 2015 végéig jogalkotási javaslatot fog előterjeszteni egy válsághelyzetekben aktivizálendő állandó áthelyezési rendszerre vonatkozóan.

E jogalkotási javaslat átfogó célkitűzése annak biztosítása, hogy az Unió rendelkezésére álljon egy szilárd áthelyezési válságmechanizmus, amely révén hatékonyan végezheti a menekültügy terén felmerülő válsághelyzetek strukturált kezelését. A mechanizmust gyorsan aktivizálni kell minden olyan tagállam tekintetében, amely olyan nagyságrendű válsághelyzettel szembesül, amely még a jól felkészült és működő menekültügyi rendszereket is jelentős nyomásnak teszi ki, figyelembe véve az adott tagállam méretét is. A javasolt áthelyezési mechanizmus célja egyrészt annak biztosítása, hogy válsághelyzetekben igazságosan oszoljon meg a tagállamoknak az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló nagyszámú kérelmező tekintetében fennálló felelőssége, másrészt pedig a dublini rendszer megfelelő alkalmazásának biztosítása, ideértve a nemzetközi védelem iránti kérelmet

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2015) 286 final.

³ 11132/15, 2015. július 24.

benyújtók jogainak teljes körű védelmét. Bár a javaslat célja az, hogy olyan áthelyezési válságmechanizmussal egészítse ki a 604/2013/EU rendeletet, amely állandó keretül szolgál az áthelyezési intézkedések végrehajtásához, ezeket az intézkedéseket a valamely tagállamban felmerülő konkrét válsághelyzetekre fogják alkalmazni, és jellegükönél fogva átmenetiek maradnak.

- **A javaslatnak a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel való összhangja**

A migráció átfogó megközelítése

A javaslat részét képezi a migráció kapcsán alkalmazott azon átfogó és rendszerszintű megközelítésnek, amelyet valamennyi uniós intézmény sürgetett, és amelyet a Bizottság az európai migrációs stratégia elfogadását követően nyomban elkezdett megvalósítani. Az ilyen átfogó megközelítés eredményességét leginkább az garantálja, ha biztosított, hogy a szakpolitikákat a gyakorlatban koherens és egymást kiegészítő módon hajtják végre. Az áthelyezési válságmechanizmust tehát, amennyiben egy tagállam konkrét helyzetére tekintettel az szükséges, a gyakorlatban kiegészítő intézkedéseknek kell kísérniük, amelyeket az adott tagállam hoz meg attól kezdve, hogy a harmadik országbeli állampolgárok a területére érkeznek, az összes alkalmazandó eljárás lezárultáig. A Bizottság által javasolt, uniós fogadóállomásokon alapuló koncepció szerint az uniós ügynökségek átfogó és célzott támogatást fognak nyújtani azoknak a tagállamoknak, amelyekre a külső határaikon aránytalan migrációs nyomás nehezedik. Az e megközelítést alkalmazva nyújtható operatív támogatás körébe tartozik az irreguláris migránsok nyilvántartásba vétele és vizsgálata, az irreguláris migránsok kikérdezése, a menekültügy terén nyújtott segítség a nemzetközi védelmet kérelmező személyeknek a megfelelő menekültügyi eljárás felé terelésével, illetve a nemzetközi védelem iránti kérelmek nyilvántartásba vételében és az ügyiratok előkészítésében nyújtott segítség révén, továbbá az információcsere és az együttműködés fokozása az Unióba irányuló irreguláris migrációt és az EU-n belüli másodlagos migrációs mozgást elősegítő bűnszövetkezeteket felderítő vizsgálatok érdekében, valamint a visszatérési műveletek koordinálása.

Egy ilyen összehangolt erőfeszítés lehetővé fogja tenni a tagállamok számára, hogy gyorsabban és hatékonyabban, az alapjogokat teljes mértékben tiszteletben tartva kezeljék a migrációs nyomást, valamint hogy megerősítsék a migrációs, menekültügyi és belső biztonsági kihívások kezelését szolgáló kapacitásaikat.

Kölcsönhatás az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdésén alapuló szükséghelyzeti áthelyezési programokkal

Az áthelyezési válságmechanizmust létrehozó javaslatot meg kell különböztetni azoktól a javaslatoktól, amelyeket a Bizottság az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdése alapján fogad el egyes olyan tagállamok érdekében, amelyek területére hirtelen harmadik országbeli állampolgárok áramlanak be.

Míg a Bizottság által az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdése alapján javasolt intézkedések átmenetiek, az áthelyezési válságmechanizmust létrehozó javaslat bevezet egy annak meghatározására szolgáló módszert, hogy válsághelyzetekben egy átmeneti időszakban melyik tagállam feladata, hogy megvizsgálja a válsághelyzettel érintett tagállamban benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmeket. Ez annak biztosítását szolgálja, hogy ilyen helyzetekben a kérelmezők igazságosabban oszoljanak meg a tagállamok között, és így még válságok idején is könnyebben működhessen a dublini rendszer.

Ez a javaslat szigorú feltételekhez köti az áthelyezési válságmechanizmus valamely tagállam tekintetében történő aktivizálását, elsősorban ahhoz a tényhez, hogy a tagállam a Dublini Rendelet alkalmazását veszélyeztető válsághelyzettel szembesül olyan rendkívüli nyomás miatt, amelyet harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek nagymértékű és aránytalan, az ország menekültügyi rendszerét jelentősen igénybe vevő beáramlása okoz.

Az áthelyezési válságmechanizmus létrehozása nem érinti azt a lehetőséget, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján átmeneti intézkedéseket fogadjon el egy olyan tagállam érdekében, amely az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdésében leírt sürgőshelyzettel szembesül. Kivételes helyzetekben, amelyekben sürgőshelyzeti reagálásra van szükség (esetleg szélesebb migrációs támogatással együtt), továbbra is lehetőség lesz sürgőshelyzeti intézkedések elfogadására az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdése alapján, amennyiben nem teljesülnek az áthelyezési válságmechanizmus alkalmazásának feltételei.

A 604/2013/EU rendelet lehetséges jövőbeli módosításai

Az európai migrációs stratégiában bejelentettek szerint és összhangban a 604/2013/EU rendeletről fakadó kötelezettségekkel a Bizottság jelenleg végzi a dublini rendszer célravezetőségének átfogó vizsgálatát, amelynek során a bizonyítékok alapján felülvizsgálja a rendszer jogi, gazdasági és társadalmi hatásait, figyelembe véve annak az alapvető jogokra gyakorolt hatásait is. Ez a munka fogja képezni a dublini rendszer lehetséges további felülvizsgálatának alapját, amelynek célja elsősorban az lesz, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személyek mindenkor – nem pedig csak válsághelyzetekben – igazságosabban oszoljanak meg Európában.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS, ARÁNYOSSÁG, ALAPVETŐ JOGOK

• Jogalap

Ez a javaslat a 604/2013/EU rendeletet módosítja, ezért ugyanazon jogalap alapján kell elfogadni, nevezetesen az EUMSZ 78. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján, a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően.

Az e javaslatban foglalt áthelyezési válságmechanizmus meghatározott válsághelyzetekben, konkrét tagállamok érdekében alkalmazható állandó eltéréseket jelent, elsősorban a 604/2013/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében lefektetett azon elvtől, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmet az a tagállam köteles megvizsgálni, amely a III. fejezetben előírt feltételek szerint felelős. Ezen elv helyett a javaslat – jól körülhatárolt válságkörülmények esetére – kötelező elosztási kulcsot állapít meg annak meghatározására vonatkozóan, hogy mely tagállam felelős a kérelmek vizsgálatáért.

• Változó geometria

Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyvvel összhangban az Egyesült Királyság és Írország dönthet úgy, hogy részt kíván venni e javaslat elfogadásában. Ez a lehetőség a javaslat elfogadását követően is nyitva áll számukra.

A 604/2013/EU rendelet kötelező erejű az Egyesült Királyságra és Írországra nézve, miután bejelentették azon szándékukat, hogy a fent említett jegyzőkönyv alapján részt vesznek a szóban forgó rendelet elfogadásában és alkalmazásában. E tagállamoknak a 604/2013/EU

rendelet tekintetében fennálló helyzete nem érinti az e rendeletben való esetleges részvétel tekintetében fennálló helyzetüket⁴.

Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv szerint Dánia nem vesz részt az EUMSZ V. címe szerinti intézkedéseknek a Tanács által történő elfogadásában (ez nem vonatkozik „az azon harmadik országokat meghatározó intézkedésekre, amelyek állampolgárainak a tagállamok külső határainak átlépésekor vízummal kell rendelkezniük, illetve azokra az intézkedésekre, amelyek az egységes vízumformátumra vonatkoznak”). Tekintettel azonban arra, hogy az EK-val 2006-ban kötött nemzetközi megállapodás⁵ értelmében Dánia alkalmazza a hatályos Dublini Rendeletet, az említett megállapodás 3. cikkének megfelelően értesítenie kell a Bizottságot azon döntéséről, hogy a módosított rendelet tartalmát végrehajtja-e, vagy sem.

• **A javaslat hatása a dublini rendszerhez társult harmadik országokra**

Több harmadik országnak a schengeni vívmányokhoz való társulásával egyidejűleg az Unió a dublini/Eurodac vívmányokhoz való társulásra vonatkozó megállapodásokat is kötött ezekkel az országokkal:

- Izland és Norvégia 2001-ben megkötött társulási megállapodása⁶;
- Svájc 2008. február 28-án megkötött társulási megállapodása⁷;
- Liechtenstein 2011. március 7-én megkötött társulási jegyzőkönyve⁸.

Az Unió és a társult országok között két további jogi aktus megkötésére került sor annak érdekében, hogy jogokat és kötelezettségeket léptessenek életbe Dánia – amely a fentiekben kifejtettek szerint nemzetközi megállapodás útján társult a dublini/Eurodac vívmányokhoz – és az említett társult országok között⁹.

⁴ Ilyen tagállamok esetében az a tény, hogy kívül maradnak a módosító rendeleten, úgy tűnik, nem teszi a 21. jegyzőkönyv 4a. cikkének értelmében véve lehetetlenné a módosított Dublini Rendelet alkalmazását.

⁵ Megállapodás az Európai Közösség és a Dán Királyság között a Dániában vagy az Európai Unió egy másik tagállamában benyújtott menedékjog iránti kérelem elbírálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról, valamint a dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létrehozásáról (HL L 66., 2006.3.8., 38. o.).

⁶ Megállapodás az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, valamint a Norvég Királyság között a tagállamok egyikében, illetve Izlandon vagy Norvégiában benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálására illetékes állam meghatározására vonatkozó kritériumokról és mechanizmusokról (HL L 93., 2001.4.3., 40. o.).

⁷ Megállapodás az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (HL L 53., 2008.2.27., 5. o.).

⁸ Jegyzőkönyv az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról (HL L 160., 2011.6.18., 39. o.).

⁹ Jegyzőkönyv az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodáshoz, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (2008. október 24-én jött létre, HL L 161., 2009.6.24., 8. o.), valamint az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, valamint a Norvég Királyság között a tagállamok egyikében, illetve Izlandon vagy Norvégiában benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálására illetékes állam meghatározására vonatkozó kritériumokról és mechanizmusokról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv (HL L 93., 2001.4.3.).

A három fent hivatkozott megállapodásnak megfelelően a társult országok kivétel nélkül elfogadják a dublini/Eurodac vívmányokat és azok fejlesztését. A társult országok nem vesznek részt a dublini vívmányokat módosító vagy azokra épülő jogi aktusok (tehát például e javaslat) elfogadásában, azonban – azt követően, hogy a Tanács és az Európai Parlament jóváhagyta azokat – bizonyos határidőn belül értesíteniük kell a Bizottságot arról a döntésükről, hogy elfogadják-e az említett jogi aktus tartalmát. Amennyiben Norvégia, Izland, Svájc vagy Liechtenstein nem fogad el valamely, a dublini/Eurodac vívmányokat módosító vagy azokra épülő jogi aktust, fel kell mondani a megfelelő megállapodásokat, kivéve amennyiben a megállapodásokkal létrehozott közös/vegyes bizottság egyhangúlag másként nem dönt.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Az EUMSZ-nek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségről szóló V. címe e területeken bizonyos hatáskörökkel ruházza fel az Európai Uniót. E hatásköröket az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkével összhangban kell gyakorolni, vagyis csak akkor és annyiban, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Európai Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

A javaslat áthelyezési mechanizmust vezet be annak érdekében, hogy strukturáltan kezelhetők legyenek a bármely tagállamban bekövetkező, személyek nagymértékű és aránytalan beáramlása által kiváltott válsághelyzetek, és hogy igazságosan oszoljon meg a tagállamok felelőssége válságok idején. A javaslatnak részét képezi a Dublini Rendeletben foglalt, a feladatmegosztásra vonatkozó kritériumoktól való eltérés is. Uniós beavatkozásra – annak jellegéből fakadóan – akkor kerül sor, ha egy tagállam egyedül nem képes megbirkózni a helyzettel. A javaslat célja az is, hogy biztosítsa a dublini rendszer helyes alkalmazását válságok esetén, valamint hogy kezelje a harmadik országbeli állampolgárok tagállamok közötti másodlagos migrációs mozgását, amely eredendően nemzetek feletti probléma. Egyértelmű, hogy az egyes tagállamok intézkedései nem kezelhetik kielégítő módon azokat a közös kihívásokat, amelyekkel ezen a területen valamennyi tagállam szembesül. A szolidaritás és a közös felelősség elve elengedhetlenné teszik az uniós fellépést e téren.

- **Arányosság**

A 604/2013/EU rendelet a jelenlegi formájában nem biztosít olyan eszközöket, amelyek lehetővé tennék a tagállamok menekültügyi rendszerére nehezedő rendkívüli nyomással járó helyzetekre való megfelelő reagálást. Az Európai Bizottság és az EASO rendelkezésére álló, a több tagállam menekültügyi rendszerének támogatását szolgáló különféle pénzügyi és operatív intézkedések elégtelennek bizonyultak ahhoz, hogy önmagukban kezeljék a válsághelyzeteket. Annak érdekében, hogy megfelelő keret álljon rendelkezésre a menekültügy terén felmerülő sürgős és súlyos helyzetek esetén, az e tekintetben megvalósuló további uniós fellépés választása nem lépi túl a helyzet hatékony kezeléséhez szükséges mértéket.

- **Alapvető jogok**

Az áthelyezési válságmechanizmus bevezetése következtében garantáltak lesznek az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló kérelmezőknek az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) által biztosított alapvető jogai.

E javaslat különösen azzal kívánja garantálni a Charta 18. és 19. cikkében biztosított menedékjogot, illetve a visszaküldéssel szembeni védelmet, hogy biztosítja az érintettek számára a nemzetközi védelem megadására irányuló megfelelő eljárás gyors

igénybevételének lehetőségét. Emellett azáltal, hogy e javaslat biztosítja, hogy az érintetteket olyan tagállamnak adják át, amely megfelelő befogadási feltételeket és integrációs kilátásokat tud nekik nyújtani, garantálni kívánja a Charta 1. és 4. cikkében biztosított méltósághoz való jog, illetve a kínzással és az embertelen vagy megalázó bánásmóddal és büntetéssel szembeni védelem teljes körű tiszteletben tartását. E határozat célja továbbá, hogy a Charta 24. cikkével összhangban védelmezze a gyermekek jogait, valamint a Charta 7. cikkével összhangban a család egységéhez való jogot.

3. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL

A menekültügy terén felmerülő válsághelyzetek strukturált kezelését szolgáló mechanizmust létrehozó javaslat annak eredményeként kerül benyújtásra, hogy több tagállamban válság áll fenn a menekültügy terén, ami azt mutatja, hogy sürgősen szükség van egy gyors uniós fellépést lehetővé tevő, strukturáltabb rendszerre. A javaslat az európai migrációs stratégia folyamánya, amelyről széles körben folytak konzultációk valamennyi érdekelt féllel.

Az egyéb uniós intézmények és a legfontosabb szereplők nagy vonalakban már kifejtették a témával kapcsolatos véleményüket. 2015. április 23-i nyilatkozatában az Európai Tanács kötelezettséget vállalt annak megvizsgálására, hogy milyen lehetőségek nyílnak a tagállamok között önkéntes alapú sürgősségi áthelyezések szervezésére. A migrációs stratégiával kapcsolatos megbeszélések során az Európai Parlament (2015. május 19-i plenáris ülés) és a Tanács (2015. június 15.) véleményt cserélt az áthelyezési mechanizmusra vonatkozóan is. Az Európai Parlament LIBE bizottsága a jelentésében felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy állandó áthelyezési programra vonatkozó javaslatot, amelyet a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően fogadnak majd el¹⁰.

Az UNHCR és a civil társadalom arra hívta fel az EU-t, hogy több Unión belüli szolidaritási eszköz elfogadására vállaljon kötelezettséget, és biztosítson igazságosabb rendszert a nemzetközi védelmet kérelmezők igazságosabb elosztásához.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az áthelyezési válságmechanizmust szolgáló állandó keret létrehozása nincs kihatással az EU költségvetésére. A keret alkalmazásának költségvetési vonzatait az adott tagállamok konkrét körülményei kapcsán kell majd értékelni.

5. A JAVASLAT EGYES RENDELKEZÉSEINEK RÉSZLETES MAGYARÁZATA

A javaslat a 604/2013/EU rendeletet módosítja oly módon, hogy kiegészíti azt egy áthelyezési válságmechanizmussal, és felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el a mechanizmus alkalmazásának kiváltásához, illetve annak egy adott tagállam tekintetében történő – egyértelműen meghatározott feltételek esetén bekövetkező – felfüggesztéséhez kapcsolódóan.

A javaslat rendelkezik a következő alapvető elemekről:

- **Az áthelyezési válságmechanizmus valamely tagállam tekintetében történő alkalmazásának feltételei**

¹⁰ Jelentés a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról, Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, előadó: Ska Keller (A8-0245/2015).

Az áthelyezési válságmechanizmus aktivizálásához a Bizottságnak megalapozott információk, elsősorban az EASO-tól és a Frontextől beszerzett információk alapján meg kell állapítania, hogy egy tagállam a 604/2013/EU rendelet alkalmazását veszélyeztető válsághelyzettel szembesül olyan rendkívüli nyomás miatt, amelyet harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek nagymértékű és aránytalan, az ország menekültügyi rendszerét jelentősen igénybe vevő beáramlása okoz. A válsághelyzetnek olyan nagyságrendűnek kell lennie, amely még egy jól felkészült és működő menekültügyi rendszert is rendkívüli nyomásnak tenne ki, figyelembe véve az adott tagállam méretét is.

A javaslat egyértelmű mutatókat határoz meg, amelyeket a Bizottságnak egyebek mellett figyelembe kell vennie az értékelés elvégzésekor: a nemzetközi védelmet kérelmező személyek összlétszáma és a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek általi szabálytalan határátlépések teljes száma a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőző hat hónapban, az ezekben a számadatokban az előző év azonos időszakához viszonyítva bekövetkezett növekedés, valamint az áthelyezési program kedvezményezett tagállamában benyújtott kérelmek egy főre eső száma a megelőző 18 hónapban az Unió átlagához viszonyítva.

- **Az áthelyezendő kérelmezők kategóriái**

A javaslat szerint az áthelyezési válságmechanizmust csak olyan kérelmezők esetében kellene alkalmazni, akik első megközelítésben egyértelműen nemzetközi védelemre szorulnak, és akikért egyébként – a 604/2013/EU rendelet III. fejezetében meghatározott feltételek szerint – a válsághelyzetben lévő tagállam lenne felelős. A javaslat meghatározása szerint ezek a kérelmezők olyan nemzetekhez tartoznak, amelyek esetében a rendelkezésre álló legfrissebb negyedéves, uniós szintű átlagos Eurostat-adatok szerint az elismerési arány 75 % vagy annál magasabb.

- **Az áthelyezési válságmechanizmus leírása**

Az áthelyezési válságmechanizmus keretében e személyek kérelmeit más tagállam vizsgálja meg (az áthelyezési céltagállam). Ilyen esetben a 604/2013/EU rendelet 21., 22. és 29. cikkétől eltérve a IV. mellékletben meghatározott áthelyezési eljárást kell alkalmazni.

A javaslat egyszerű áthelyezési eljárást állapít meg az érintett személyek áthelyezési céltagállamba történő gyors átszállításának biztosítása érdekében. Mindegyik tagállam kijelöl egy nemzeti kapcsolattartó pontot, és közli annak adatait a többi tagállammal, valamint az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatallal (EASO).

A tagállamok rendszeres időközönként, de legalább háromhavonta jelzik a területükre gyorsan áthelyezhető kérelmezők számát és minden egyéb releváns információt. Az áthelyezési program kedvezményezett tagállama az EASO – és adott esetben a többi tagállam összekötő tisztviselőinek – segítségével ezután meghatározza, mely egyéni kérelmezők helyezhetők át, és javaslatot tesz a másik tagállamoknak e kérelmezőknek a másik tagállamok területére való áthelyezésére vonatkozóan. Ennek során elsőbbséget kell biztosítani a kiszolgáltatott helyzetben lévő kérelmezőknek. Az áthelyezési céltagállam jóváhagyását követően az áthelyezési program kedvezményezett tagállamának hivatalos határozatot kell hoznia a kérelmező áthelyezéséről, amelyet közölnie kell a kérelmezővel. A javaslat szerint azok a kérelmezők, akiktől a 603/2013/EU rendelet 9. cikkében rögzített kötelezettségek alapján ujjnyomatot kell venni, csak akkor helyezhetők át, ha ujjnyomatot vettek tőlük. A javaslatban szerepel az is, hogy a tagállamoknak kizárólag nemzetbiztonsági vagy közrendi aggályok miatt, illetve a kizárásra vonatkozó, a 2011/95/EU irányelv 12. és 17. cikkében meghatározott rendelkezéseknek megfelelően lesz joguk megtagadni egy kérelmező áthelyezését. A javaslat

szerint valamennyi eljárási lépést a lehető legrövidebb időn belül el kell végezni, de legkésőbb két hónappal azon időpont után, amikor az áthelyezési céltagállam jelzi a gyorsan áthelyezhető kérelmezők számát. Indokolt gyakorlati akadályok esetére a javaslat tartalmaz további, korlátozott eltéréseket.

A javaslat konkrét garanciákat határoz meg a másik tagállamba áthelyezett kérelmezők tekintetében. Meghatározza az áthelyezési eljárásra vonatkozó tájékoztatáshoz való jogot, az áthelyezési határozatról való értesítéshez való jogot (mely határozatban meg kell jelölni az áthelyezés konkrét céltagállamát), valamint a családtagokkal azonos tagállamba történő áthelyezés jogát. Érvényben marad az a kötelezettség, hogy az áthelyezési céltagállamra vonatkozó döntés meghozatalakor a 604/2013/EU rendeletben foglaltaknak megfelelően elsődlegesen a gyermek érdekeit kell szem előtt tartani. Ez egyebek mellett magában foglalja, hogy az áthelyezési program kedvezményezett tagállama köteles jelezni a többi tagállam felé, ha az áthelyezendő kérelmező kísérelő nélküli kiskorú, és – azzal a tagállammal együtt, amely jelezte, hogy kész befogadni a kiskorút – köteles biztosítani, hogy az áthelyezés megtörténte előtt végezzék el a gyermek érdekeinek értékelését, összhangban az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának 14/2013. számú, a gyermek arra vonatkozó jogáról szóló általános magyarázatával, hogy elsősorban a mindenképp felett álló érdekét vegyék figyelembe¹¹.

- **Az áthelyezési válságmechanizmus aktivizálása**

Amikor a Bizottság megállapítja, hogy egy adott tagállam tekintetében teljesülnek az áthelyezés feltételei, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amellyel elindítja az áthelyezési mechanizmus alkalmazását. Ez a felhatalmazáson alapuló jogi aktus a) megállapítja, hogy az áthelyezési program kedvezményezett tagállamában válsághelyzet áll fenn; b) meghatározza az érintett tagállamból áthelyezendő személyek számát; c) az elosztási kulcsra vonatkozó képlet alkalmazásával meghatározza e személyek tagállamok közötti elosztását, valamint d) megállapítja az áthelyezési válságmechanizmus alkalmazásának időszakát. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást a Bizottság általi értesítéstől számított egy hónapon belül. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus legfeljebb két évig alkalmazható.

- **Az áthelyezendő személyek számának meghatározására szolgáló módszer**

A javaslat rendelkezik olyan objektív és ellenőrizhető mutatókról, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kell vennie, amikor – az áthelyezési válságmechanizmust egy konkrét tagállam tekintetében aktivizáló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor – meghatározza az adott tagállamból áthelyezendő személyek számát. Ilyen mutatók különösen: az egy főre jutó kérelmezők száma az áthelyezési program kedvezményezett tagállamában az uniós átlaghoz viszonyítva a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőző 18 (és különösen az elmúlt 6) hónapban; az érintett tagállam menekültügyi rendszerének befogadóképessége, a tagállam korábbi szolidaritási kezdeményezésekben való részvétele, valamint a tagállam korábbi uniós szolidaritási intézkedésekből származó előnyeinek mértéke.

Ezenkívül meghatározásra kerül az áthelyezendő személyek számára vonatkozó felső határ, amely az adott tagállamban a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőző 6 hónapban benyújtott kérelmek száma 40 %-ának felel meg.

- **Különös szabályok arra az esetre, ha egy tagállam ideiglenesen nem tud részt venni a kérelmezők áthelyezésében**

¹¹

http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

Mivel nem zárható ki rendkívüli körülmények felmerülése, a javaslat rendelkezik arról, hogy az áthelyezési mechanizmus alkalmazását kiváltó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követő egy hónapon belül valamely tagállam – az Uniónak az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében rögzített alapvető értékeivel összeegyeztethető, kellően indokolt okok feltüntetése mellett – értesítheti a Bizottságot arról, hogy egy éven át ideiglenesen nem tud részt venni (részben vagy teljesen) a kérelmezők áthelyezésében. A tagállamnak a részvétel helyett a GDP-je 0,002 %-ának megfelelő összegű pénzügyi hozzájárulást kell befizetnie az uniós költségvetésbe az összes többi tagállam azon erőfeszítéseit támogató segítségnyújtás fedezése céljából, hogy kezeljék a válsághelyzetet és az abból adódó következményeket, hogy a szóban forgó tagállam nem vesz részt az áthelyezésben. Az áthelyezésben való korlátozott részvétel esetén az említett összeg arányosan csökken. Az összeg címzett bevételként a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alaphoz kerül.

Biztosítani kell, hogy a válsághelyzetben lévő tagállammal az áthelyezendő személyek száma tekintetében vállalt szolidaritás mértéke ne változzon. Ezért a többi tagállam között szétosztásra kerülnek az azon tagállamra vonatkozóan az elosztási kulcs alapján előirányzott áthelyezések, amely a Bizottság által elfogadott értesítést nyújtott be.

A javaslat előírja, hogy az áthelyezési mechanizmus alkalmazását kiváltó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust ilyen esetekben módosítani kell.

- **Az áthelyezési program kedvezményezett tagállama által meghozandó kiegészítő intézkedések**

A szolidaritás és a felelősség kettős elvét tükrözve a javaslat előírja, hogy az áthelyezési program kedvezményezett tagállama a felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjában az áthelyezési válságmechanizmus megfelelő végrehajtását biztosító intézkedéseket tartalmazó ütemtervet köteles a Bizottság elé terjeszteni. Abban az esetben, ha a Bizottság a 604/2013/EU rendelet 33. cikke (3) bekezdésének megfelelően felkért egy tagállamot válságkezelési cselekvési terv kidolgozására, az áthelyezési mechanizmus megfelelő végrehajtásának biztosítását célzó intézkedéseket ennek a cselekvési tervnek a részeként kell előterjeszteni. A cselekvési tervnek szélesebb körű intézkedéseket kell tartalmaznia a menekültügy kapcsán, amelyek célja többek között a menekültügyi rendszer kapacitásának megerősítése. A javaslat ezen túlmenően meghatározza, hogy a Bizottság milyen feltételekkel határozhat úgy, hogy felfüggeszti az áthelyezési mechanizmus valamely tagállam érdekében történő alkalmazását, amennyiben az adott tagállam nem teljesíti a kötelezettségeit.

Végezetül a javaslat emlékeztet a nemzetközi védelmet kérelmező vagy abban részesülő személyek másodlagos migrációs mozgásának megelőzésére és kezelésére alkalmazandó szabályokra, és új szabályokat határoz meg a nemzetközi védelemben részesülő azon személyek másodlagos migrációs mozgására vonatkozóan, akik az áthelyezésüket követően szabálytalanul léptek be egy másik tagállam területére, vagy szabálytalanul tartózkodtak ott. A javaslatban közelebbről az az előírás szerepel, hogy az áthelyezési céltagállamnak vissza kell vennie azt a nemzetközi védelemben részesülő személyt, aki az áthelyezését követően az áthelyezési céltagállamtól eltérő másik tagállamban kérelmet nyújtott be, vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik az áthelyezési céltagállamtól eltérő másik tagállam területén.

- **Az elosztási kulcs kiszámítása**

1. Elosztási kulcs

- Népesség – 40 % súlyozás.
- Teljes GDP – 40 % súlyozás.
- A menedékjog iránti kérelmek egymillió lakosra jutó átlagos száma az elmúlt 5 évben, a népesség és a GDP maximum 30 %-áig – 10 % súlyozás.
- Munkanélküliségi ráta, a népesség és a GDP maximum 30 %-áig – 10 % súlyozás.

2. Képlet

$$\text{A népesség hatása}_{TA/TO} = \frac{\text{Népesség}_{TA/TO}}{\text{Népesség}_{EU+(32)}}$$

$$\text{A GDP hatása}_{TA/TO} = \frac{\text{GDP}_{TA/TO}}{\text{GDP}_{EU+(32)}}$$

$$\text{Menedékjogi kérelmek hatása}_{TA/TO} = \min \left\{ \frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \frac{\text{Kérelmezők egymillió lakosra jutó átlagos száma (5 megelőző év)}_{TA/TO_i}}{\text{Kérelmezők egymillió lakosra jutó átlagos száma (5 megelőző év)}_{TA/TO}}, 30\%(\text{népesség hatása}_{TA/TO} + \text{GDP hatása}_{TA/TO}) \right\}$$

$$\text{Munkanélküliség hatása}_{TA/TO} = \min \left\{ \frac{1}{\sum_{i=1}^{32} \frac{\text{Munkanélküliség ráta}_{TA/TO_i}}{\text{Munkanélküliség ráta}_{TA/TO}}}, 30\%(\text{népesség hatása}_{TA/TO} + \text{GDP hatása}_{TA/TO}) \right\}$$

$$\text{Max. kvóta}_{TA/TO} = \text{országra jutó személyek} \cdot (40\% \text{ népesség h.}_{TA/TO} + 40\% \text{ GDP h.}_{TA/TO} + 10\% \text{ m. jogi kérelm. h.}_{TA/TO} + 10\% \text{ m. nélküliség h.}_{TA/TO})$$

$$\text{Maradék kvóta}_{TA/TO} = (\text{országra jutó személyek} - \sum_{i=1}^{32} \text{maximalizált kvóta}_{TA/TO_i}) \cdot (50\% \text{ népesség hatása}_{TA/TO} + 50\% \text{ GDP hatása}_{TA/TO})$$

$$\text{Végleges kiosztott kvóta}_{TA/TO} = \text{maximalizált kvóta}_{TA/TO} + \text{maradék kvóta}_{TA/TO}$$

$$\text{Végleges hányad}_{TA/TO} (\text{tényleges kulcs}) = \frac{\text{végleges kiosztott kvóta}_{TA/TO}}{\text{az országra jutó személyek száma}} \cdot 100\%$$

3. Számítás

Az alábbi szimuláció azt mutatja be, hogyan kerül kiszámításra, hogy 120 000 kérelmező elosztása esetén mennyi kérelmező jut X országra, amennyiben valamennyi tagállam és társult ország (EU+) részt vesz.

a) Népesség

Annak kiszámításához, hogy a népességre vonatkozó kritérium hogyan befolyásolja az elosztási kulcsot, X ország lakóinak számát el kell osztani a 28 tagállam és a 4 társult ország (EU+=32) lakóinak számával.

Példa:

X ország népessége: 4 625 885; az EU+ népességének összege: 521 959 960

$$\text{A népesség hatása}_x = \frac{4\,625\,885}{521\,959\,960} = 0,89\%$$

A népességre vonatkozó kritérium által az X ország elosztási kulcsára gyakorolt hatás: 0,89 %.

b) Teljes GDP

Annak kiszámításához, hogy a teljes GDP-re vonatkozó kritérium hogyan befolyásolja az elosztási kulcsot, X ország teljes GDP-jét el kell osztani a 28 tagállam és a 4 társult ország (EU+=32) teljes GDP-jének összegével.

Példa:

X ország teljes GDP-je (millió EUR-ban): 185 411; az EU+ teljes GDP-jének összege (millió EUR-ban): 14 854 924

$$\text{A GDP hatása} = \frac{185\,411,7}{14\,854\,924} = 1,25 \%$$

A GDP-re vonatkozó kritérium által az X ország elosztási kulcsára gyakorolt hatás: 1,25 %.

- c) A menedékjog iránti kérelmek egymillió lakosra jutó átlagos száma az elmúlt 5 évben, a népesség és a GDP hatása összegének maximum 30%-áig – 10 % súlyozás

(Fordított hatás)

A menedékjog iránti kérelmek elosztási kulcsra gyakorolt hatása fordítottan arányos, azaz minél több menedékjog iránti kérelmet nyújtanak be, annál alacsonyabb a tényező.

Annak érdekében, hogy ez a kritérium ne gyakoroljon aránytalanul nagy hatást a kulcs egészére, felső határ kerül bevezetésre, aminek eredményeképp a menedékjog iránti kérelmek hatásának értéke nem haladhatja meg a népesség és a GDP által gyakorolt hatás összegének 30 %-át.

Példa:

Az 5 év során benyújtott, menedékjog iránti kérelmek egymillió lakosra jutó átlagos száma X országban: 287, fordított érték: $\frac{1}{287} = 0,00348$.

Az 5 év során benyújtott, menedékjog iránti kérelmek egymillió lakosra jutó átlagos számának összege az összes EU+ országot figyelembe véve (fordított érték): 0,14831

$$\text{A menedékjog iránti kérelmek hatása} = \frac{\frac{1}{287}}{0,14831} = \frac{0,00348}{0,14831} = \underline{2,35 \%}$$

$$\text{Felső határ}_x = 30 \% (0,89\% \text{ (a népesség hatása)} + 1,25\% \text{ (a GDP hatása)}) = \underline{0,64 \%}$$

A menedékjog iránti kérelmekre vonatkozó kritérium X ország tekintetében gyakorolt tényleges hatása 2,35 %, de a kulcs kiszámításához a felső határ értékét (0,64 %) kell figyelembe venni.

- d) Munkanélküliségi ráta, a népesség és a GDP hatása összegének maximum 30%-áig – 10 % súlyozás

A menedékjog iránti kérelmekre vonatkozó kritériumhoz hasonlóan a munkanélküliségi ráta elosztási kulcsra gyakorolt hatása is fordítottan arányos, azaz minél magasabb a ráta, annál alacsonyabb a tényező. Annak érdekében, hogy ez a kritérium ne gyakoroljon aránytalanul nagy hatást a kulcs egészére, felső határ kerül bevezetésre, amely szerint a munkanélküliségi

rata hatásának értéke nem haladhatja meg a népesség és a GDP által gyakorolt hatás összegének 30 %-át.

Példa:

X ország munkanélküliségi rátája: 11,3 %, fordított érték: $\frac{1}{11,3} = 0,0884955$

Az EU+ munkanélküliségi rátáinak összege (fordított érték): 4,345698

A munkanélküliségi rata hatása $\frac{0,0884955}{4,345698} = \underline{2,04 \%}$

30 %-os felső határ_x = 0,64 %

A munkanélküliségi rátára vonatkozó kritérium X ország tekintetében gyakorolt tényleges hatása 2,04 %, de a kulcs kiszámításához a felső határ értékét (0,64 %) kell figyelembe venni.

- e) 120 000 kérelmező elosztása esetén az X országra jutó kérelmezők száma, felső határ alkalmazásával

Példa:

Az országra jutó kérelmezők száma_x = 120 000 * (40 % népesség hatása (0,89 %) + 40 % GDP hatása (1,25 %) + 10 % menedékjog iránti kérelmek hatása (felső határral) – 0,64 % + 10 % munkanélküliségi rata hatása (felső határral) – 0,64 %) = 1178

Az X országra jutó kérelmezők felső határ alkalmazásával kapott száma: 1178

- f) A fennmaradó helyek elosztása

A felső határ miatt bizonyos számú hely fennmarad, és ezeket el kell osztani. E helyek elosztásának alapjául a népesség és a GDP adott ország esetében érvényesülő hatása szolgál (50 %-50 %). A fennmaradó helyek számát ezután hozzá kell adni a felső határ alkalmazásával kapott, az országra jutó létszámhoz.

Példa:

Az X országra jutó kérelmezők felső határ alkalmazásával kapott száma: 1178;

A felső határ alkalmazásával kapott létszámok összege az összes EU+ országot tekintve: 102 801;

Még elosztandó fennmaradó helyek: 17 199

Maradék helyek_x = 17 199 * (50 % népesség hatása + 50 % GDP hatása) = 17 199 * 1,07 % = 184

Az X országra jutó kérelmezők végleges száma 1362, a kulcs pedig 1,13 %.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésének e) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet eljárási szabályokat állapít meg a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamnak a III. fejezet szerinti objektív kritériumok alapján történő meghatározására vonatkozóan.
- (2) A Szerződés 80. cikke értelmében az Unió határellenőrzéssel, menekültüggyel és bevándorlással kapcsolatos politikáira és azok végrehajtására a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve az irányadó, és az Unió e területen elfogadott jogi aktusaiban megfelelő módon rendelkezni kell ennek az elvnek az alkalmazásáról.
- (3) A tagállami menekültügyi rendszerekre nehezedő rendkívül nagy nyomás veszélyeztetheti a 604/2013/EU rendelet alkalmazását. E rendelet korai előrejelző, készülségi és kezelési eljárásról rendelkezik, de nem teszi lehetővé, hogy ilyen helyzetekben el lehessen térni a meghatározott felelősségi kritériumoktól. A tagállamoknak a válsághelyzetek kezelése terén tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítása és a nemzetközi védelem megadására vonatkozó eljárások gyors igénybe vételének biztosítása érdekében válságmechanizmust kell létrehozni az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló kérelmezők áthelyezése érdekében. Az áthelyezési intézkedéseknek egy adott tagállamra vonatkozó alkalmazása nem érintheti annak lehetőségét, hogy az érintett tagállamra párhuzamosan alkalmazandó

legyen e rendelet 33. cikkének (3) bekezdése. E rendelet 33. cikkének (3) bekezdése nem feltétele az áthelyezési intézkedések alkalmazásának.

- (4) Az áthelyezési intézkedéseknek egy adott tagállamra vonatkozó alkalmazása nem érintheti a Tanács azon lehetőségét, hogy a Szerződés 78. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottság javaslata alapján átmeneti intézkedéseket fogadjon el abban az esetben, ha valamely tagállam olyan sürgősségi helyzetet szembesül, amelyet harmadik országok állampolgárainak hirtelen beáramlása jellemez.
- (5) Az áthelyezési válságmechanizmust azokkal a szélesebb körű intézkedésekkel összefüggésben kell vizsgálni, amelyeket a tagállamoknak kell adott esetben meghozniuk a hatékony migrációs politika biztosítása céljából, beleértve a 2008/115/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelően azoknak a harmadik országbeli állampolgároknak a fogadását és visszatérését, akiknek nincs joguk a tagállamok területén tartózkodni („uniós fogadóállomások”).
- (6) A Bizottság jelenleg végzi a Dublini Rendelet átfogó értékelését, amely a dublini rendszer szélesebb körű felülvizsgálatát eredményezheti.
- (7) A cél egy olyan egyértelmű és működőképes áthelyezési rendszer, melynek alapja – a nemzetközi védelem iránti kérelmek tárgyában a rendelkezésre álló legutóbbi statisztikák szerint uniós szinten meghozott elsőfokú határozatok teljes számához képest – a nemzetközi védelmet elsőfokú eljárásban megadó határozatok uniós szintű átlagára vonatkozó, Eurostat által meghatározott küszöbérték. Egyrészt e küszöbértéknek a lehető legteljesebb mértékben biztosítania kellene, hogy az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló valamennyi kérelmező teljes körűen és mielőbbi érvényesíteni tudja a védelemhez való jogát az áthelyezési céltagállamban. Másrészt a lehető legteljesebb mértékben meg kellene akadályoznia, hogy azokat a kérelmezőket, akiknek a kérelmét valószínűleg elutasítják, egy másik tagállamba áthelyezzék, és ezzel indokolatlanul meghosszabbítsák uniós tartózkodásukat. Az Eurostat elsőfokú határozatokra vonatkozó, rendelkezésre álló legutóbbi negyedéves adatai alapján 75 %-os küszöbérték alkalmazása indokolt.
- (8) Az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló kérelmezők áthelyezését a III. mellékletben szereplő elosztási kulcsra vonatkozó képlet alapján kell végrehajtani. A javasolt elosztási kulcsnak a következőkön kell alapulnia: a) a lakosság létszáma (40 % súlyozás), b) a teljes GDP (40 % súlyozás), c) az 1 millió lakosra jutó, menedékkérelmek iránti kérelmek átlagos száma a 2010–2014 közötti időszakban (10 % súlyozás), e kritérium elosztást érintő aránytalanságainak elkerülése végett a népesség és a GDP kulcsra gyakorolt hatása összegének maximum 30 %-áig), valamint d) a munkanélküliségi ráta (10 % súlyozás, e kritérium elosztást érintő aránytalanságainak elkerülése végett a népesség és a GDP kulcsra gyakorolt hatása összegének maximum 30 %-áig).
- (9) Ha valamely tagállam kivételes körülmények fennállása esetén az Uniónak az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében rögzített alapvető értékeivel összhangban lévő, alapos indokokkal alátámasztva arról értesíti a Bizottságot, hogy ideiglenesen egy év időtartamra egyáltalán nem vagy csak korlátozottan tud részt venni a kérelmezők áthelyezésében, akkor GDP-je 0,002 %-ának megfelelő összegű pénzügyi hozzájárulást kell befizetnie az uniós költségvetésbe, és ebből a hozzájárulásból az összes többi uniós tagállam azon erőfeszítéseit támogató segítségnyújtást kell fedezni, hogy kezelje a válsághelyzetet és az abból adódó következményeket, hogy az érintett tagállam nem vesz részt az áthelyezésben. Az

áthelyezésben való korlátozott részvétel esetén az említett összeget arányosan csökkenteni kell. A hozzájárulást címzett bevételként a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap részére kell elkülöníteni.

- (10) Gondoskodni kell arról, hogy a válsághelyzettel szembesülő tagállammal az áthelyezendő személyek száma tekintetében vállalt szolidaritás mértéke ne változzon. Ezért a többi tagállam között szét kell osztani az azon tagállamra vonatkozóan az elosztási kulcs alapján előirányzott áthelyezések számát, amely a Bizottság által elfogadott értesítést nyújtott be.
- (11) Biztosítani kell egy gyors áthelyezési eljárás bevezetését, és az áthelyezési eljárás végrehajtását a tagállamok közötti szoros közigazgatási együttműködésnek és az EASO által nyújtott operatív támogatásnak kell kísérnie.
- (12) A nemzetbiztonsági és közrendi kérdésekre az egész áthelyezési eljárás során, a kérelmező átadásának megtörténteig figyelemmel kell lenni. Amennyiben valamely tagállam alapos okkal feltételezi, hogy egy kérelmező veszélyt jelenthet a nemzetbiztonságra vagy a közrendre nézve, helyénvaló, hogy erről – a kérelmező alapvető jogainak, köztük a vonatkozó adatvédelmi szabályoknak a teljes körű tiszteletben tartása mellett – tájékoztassa a többi tagállamot.
- (13) Annak eldöntésekor, hogy az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló kérelmezők közül kiket célszerű az áthelyezési program kedvezményezett tagállamából áthelyezni, elsőbbséget kell biztosítani a 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² 21. és 22. cikke szerinti, kiszolgáltatott helyzetben lévő kérelmezőknek. E tekintetben kiemelt figyelmet kell fordítani a kérelmezők sajátos szükségleteire, így az egészségi állapotukra is. A gyermekek mindenek felett álló érdekére mindig elsődleges figyelmet kell fordítani.
- (14) Az egyértelműen nemzetközi védelemre szoruló kérelmezőknek a befogadó országok társadalmába való integrációja a jól működő közös európai menekültügyi rendszer sarokköve. Ezért annak eldöntése érdekében, hogy mely konkrét tagállam legyen az áthelyezési céltagállam, különösen figyelembe kell venni az érintett kérelmezőknek az áthelyezési céltagállamba való beilleszkedését adott esetben megkönnyítő speciális képzéseit és egyedi jellemzőit, például nyelvi készségeit, valamint az igazolt családi, kulturális, illetve társadalmi kötelékeken alapuló egyéb egyéni tényezőket. A különösen kiszolgáltatott helyzetű kérelmezők esetében figyelembe kell venni, hogy az áthelyezési céltagállam tud-e megfelelő támogatást nyújtani a kérelmezők számára, valamint azt is, hogy biztosítani kell az ilyen kérelmezők tagállamok közötti igazságos elosztását. A megkülönböztetésmentesség elvének megfelelő tiszteletben tartása mellett az áthelyezési céltagállam jelezheti, hogy a fenti információk alapján mely kérelmezők áthelyezését részesítené előnyben; ennek alapján az áthelyezési program kedvezményezett tagállama – az EASO-val és adott esetben az összekötő tisztviselőkkel konzultálva – összeállíthatja az adott tagállamba történő lehetséges áthelyezésekre kijelölt kérelmezők listáit.
- (15) A tagállami összekötő tisztviselőknek az áthelyezési program kedvezményezett tagállamába történő kinevezése várhatóan megkönnyíti az áthelyezési eljárás tényleges végrehajtását, ideértve az áthelyezhető kérelmezők megfelelő azonosítását, különös tekintettel kiszolgáltatottságukra és képzéseikre. Célszerű, hogy a

¹²

Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/33/EU irányelve a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 180., 2013.6.29., 96. o.).

tagállami összekötő tisztviselőknek az áthelyezési program kedvezményezett tagállamába történő kinevezése és feladataik teljesítése tekintetében az áthelyezési céltagállam és az áthelyezési program kedvezményezett tagállama minden releváns információt megosszanak egymással, és az áthelyezési eljárás során mindvégig szorosan együttműködjenek.

- (16) Intézkedéseket kell elfogadni az áthelyezett személyeknek az áthelyezési céltagállamból más tagállamokba irányuló másodlagos mozgásának megelőzése érdekében. A kérelmezőket különösen tájékoztatni kell a tagállamokon belüli szabálytalan továbbutazás következményeiről, valamint arról, hogy ha a felelős tagállam nemzetközi védelemben részesíti őket, akkor a nemzetközi védelemhez kapcsolódó jogok főszabály szerint csak az adott tagállamban illetik meg őket.
- (17) A nemzetközi védelemben részesülő személyek másodlagos mozgásának elkerülése érdekében a tagállamoknak továbbá tájékoztatniuk kell a védelemben részesülő személyeket, hogy milyen feltételekkel léphetnek be jogszerűen egy másik tagállam területére, illetve tartózkodhatnak jogszerűen ott, valamint bejelentkezési kötelezettségeket írhatnak elő. Annak biztosítására továbbá, hogy az áthelyezési céltagállam visszavegye azokat a nemzetközi védelemben részesülő kérelmezőket, akik anélkül léptek az áthelyezési céltagállamtól eltérő másik tagállam területére, hogy teljesítenék az e másik tagállamban való tartózkodás feltételeit, e rendelet hatályát ki kell terjeszteni azokra az nemzetközi védelemben részesülő személyekre is, akiket áthelyeztek.
- (18) Ezen túlmenően, a 2013/33/EU irányelvben foglalt célkitűzésekkel összhangban, a befogadási feltételek tagállamok közötti harmonizációja várhatóan csökkenteni fogja a nemzetközi védelmet kérelmezőknek a befogadási feltételekben mutatkozó különbségek által befolyásolt másodlagos mozgását. E célkitűzés megvalósítása érdekében a tagállamoknak célszerű fontolóra venniük bejelentkezési kötelezettségek előírását, valamint mérlegelniük, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezők részére kizárólag természetbeni juttatás formájában biztosítsák a befogadás anyagi feltételeit, ezen belül a lakhatást, élelmiszert és ruházatot, továbbá adott esetben biztosítsák, hogy a kérelmezőket közvetlenül adják át az áthelyezési céltagállamnak. Hasonlóképpen, a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásának időszakában – a menekültügyi és a schengeni vívmányokban foglaltaknak megfelelően – célszerű, hogy amennyiben nem állnak fenn nyomós humanitárius okok, a tagállamok ne állítsanak ki a kérelmezők részére nemzeti úti okmányokat, és ne nyújtsanak számukra olyan (például pénzügyi) ösztönzőket, amelyek elősegíthetnék a más tagállamokba történő szabálytalan továbbutazásukat. A kérelmezők más tagállamba történő szabálytalan továbbutazása esetén vissza kell őket küldeni az áthelyezési céltagállamba.
- (19) Az adott tagállam menekültügyi rendszerére nehezedő szélsőséges migrációs nyomásból eredő válsághelyzet gyors kezelése érdekében a Bizottságot indokolt felhatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az áthelyezési intézkedéseknek egy adott tagállam esetében történő alkalmazásának megállapítására, valamint ezen intézkedések alkalmazásának felfüggesztésére vonatkozóan.
- (20) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatásköreinek gyakorlása során a Bizottság nem lépheti túl az áthelyezési feltételek és más tényezők teljesítésének megállapítására vonatkozóan az e rendelet 33a. cikkének (4)

bekezdésében és 33d. cikkének (2) bekezdésében előírt terjedelmét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

- (21) *[Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban e tagállamok bejelentették, hogy részt kívánnak venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.]*

VAGY

- (21) *[Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.]*

VAGY

- (22) *[Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.]*

- (23) *[Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország (a ...-án/én kelt levelében) bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.]*

VAGY

- (24) *[Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság (...-án/én kelt levelében) bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.]*

- (25) *Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.*

- (22) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (23) A 604/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 604/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő pontokkal egészül ki:
„o) «áthelyezés»: egy kérelmezőnek az e rendelet III. fejezetében foglalt feltételek értelmében az illető személy által benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam („az áthelyezési program kedvezményezett tagállama”) területéről az áthelyezési céltagállam területére történő átadása;
p) «áthelyezési céltagállam»: az a tagállam, amely a kérelmező e tagállam területére történt áthelyezése után e rendelet értelmében felelős lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért.”
2. A 4. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:
„g) adott esetben a VI. fejezet VII. szakaszában meghatározott áthelyezési eljárás.”
3. A 18. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:
„e) a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni azt a nemzetközi védelemre jogosult személyt, aki az áthelyezését követően az áthelyezési céltagállamtól eltérő másik tagállamban kérelmet nyújtott be, vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik az áthelyezési céltagállamtól eltérő másik tagállam területén.”
4. A VI. fejezet a következő VII. szakasszal egészül ki:

„VII. SZAKASZ

Áthelyezési válságmechanizmus

33a. cikk

Áthelyezési válságmechanizmus

(1) Amennyiben indokolt – különösen az EMTH által a 439/2010/EU rendeletnek megfelelően és a 2007/2004/EK tanácsi rendelet* által létrehozott, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség által összegyűjtött információ alapján – a Bizottság megállapítja, hogy valamely

tagállam az e rendelet alkalmazását veszélyeztető válsághelyzettel szembesül olyan szélsőséges nyomás miatt, amelyet harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek nagymértékű és aránytalan, az ország menekültügyi rendszerét jelentősen igénybe vevő beáramlása okoz, az érintett tagállam érdekében a (2) bekezdésben említett áthelyezési válságmechanizmus kerül alkalmazásra.

(2) Az áthelyezési válságmechanizmus keretében az áthelyezési céltagállam végzi el adott számú nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálását, eltérve a 3. cikk (1) bekezdésben rögzített azon elvtől, hogy a kérelmeket az a tagállam köteles megvizsgálni, amely a III. fejezetben előírt feltételek szerint felelős. Emellett a 21., 22. és 29. cikktől eltérően a IV. mellékletben meghatározott részletes eljárási szabályok kerülnek alkalmazásra.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 45. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az áthelyezési válságmechanizmus valamely tagállam érdekében történő alkalmazására vonatkozóan.

(4) A (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban a Bizottság:

- a) megállapítja, hogy az áthelyezési program kedvezményezett tagállamában az (1) bekezdésben említett válsághelyzet áll fenn,
- b) meghatározza az érintett tagállamból áthelyezendő személyek számát,
- c) a 33b. cikkben említett elosztási kulcsra vonatkozó képlet alkalmazásával meghatározza e személyek tagállamok közötti elosztását, valamint
- d) meghatározza az áthelyezési válságmechanizmus alkalmazásának időszakát.

(5) A válsághelyzet fennállásának (4) bekezdés a) pontjában említett meghatározásakor a Bizottság megállapítja, hogy a válság olyan nagyságrendű, amely még egy jól felkészült és az uniós menekültügyi vívmányok valamennyi releváns vonatkozásaival összhangban működő menekültügyi rendszert is rendkívüli nyomásnak teszi ki, figyelembe véve az adott tagállam méretét is.

Az értékeléskor a Bizottság többek között figyelembe veszi a nemzetközi védelmet kérelmező személyek összlétszámát és a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek általi szabálytalan határátlépések teljes számát a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőző hat hónapban, az ezekben a számadatokban az előző év azonos időszakához viszonyítva bekövetkezett növekedést, valamint az áthelyezési program kedvezményezett tagállamában benyújtott kérelmek egy főre eső számát a megelőző 18 hónapban az Unió átlagához viszonyítva.

(6) Az áthelyezendő személyek számának a (4) bekezdés b) pontjában említett meghatározásához a Bizottság különösen a következőket veszi figyelembe:

- a) az egy főre jutó, nemzetközi védelem iránt folyamodó kérelmezők száma az áthelyezési program kedvezményezett tagállamában az uniós átlaghoz viszonyítva a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőző 18 (és különösen az elmúlt 6) hónapban,
- b) az érintett tagállam menekültügyi rendszerének befogadóképessége, valamint
- c) a tagállam korábbi szolidaritási kezdeményezésekben való részvétele, valamint a tagállam korábbi uniós szolidaritási intézkedésekből származó előnyeinek mértéke.

Az áthelyezendő személyek száma nem haladhatja meg az adott tagállamban a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőző 6 hónapban benyújtott kérelmek számának 40 %-át.

33b. cikk

Elosztási kulcs

- (1) Az áthelyezést a III. mellékletben szereplő elosztási kulcsra vonatkozó képlet alapján kell végrehajtani.
- (2) A tagállamok kivételes körülmények fennállása esetén a 33a. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésétől számított egy hónapon belül értesíthetik a Bizottságot arról, hogy ideiglenesen egyáltalán nem vagy csak korlátozottan tudnak részt venni a kérelmezőknek az áthelyezési program kedvezményezett tagállamából történő áthelyezésében: ezt a döntést az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében rögzített alapvető értékekkel összhangban lévő, alapos indokokkal kell alátámasztaniuk. A Bizottság az indokokat megvizsgálja, és az érintett tagállamnak címzett határozatot hoz. Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy az indokok megalapozottak, akkor a tagállam egy évre mentesül az áthelyezésben való részvételi kötelezettség alól, és ehelyett GDP-je 0,002 %-ának megfelelő összegű pénzügyi hozzájárulást kell az EU költségvetésébe befizetnie; korlátozott részvétel esetén ez az összeg arányosan csökken. A pénzügyi hozzájárulást az összes többi uniós tagállam azon erőfeszítéseinek finanszírozására kell felhasználni, amelyeket a válsághelyzet rendezésére, valamint az adott tagállamnak az áthelyezési folyamatból való kimaradása okozta következmények kezelésére tesznek, a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap létrehozásáról, a 2008/381/EK tanácsi határozat módosításáról, valamint az 573/2007/EK és az 575/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatok és a 2007/435/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 516/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹³ összhangban. A pénzügyi hozzájárulás az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁴ 21. cikkének (4) bekezdése értelmében címzett bevételnek minősül.

A Bizottság módosítja a 33a. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, hogy a III. mellékletben szereplő elosztási kulcsra vonatkozó képlet szerint újraossa a többi tagállam között az azon tagállamra vonatkozóan előírányzott áthelyezéseket, amely az e bekezdés első mondata alapján a Bizottság által elfogadott értesítést nyújtott be.

- (3) Amennyiben egy tagállam az áthelyezési program kedvezményezett tagállama, az elosztási kulcs alapján történő áthelyezésben való részvétele felfüggesztésre kerül.

33c. cikk

Az áthelyezési válságmechanizmus hatálya

¹³ HL L 150., 2014.5.20., 168. o.

¹⁴ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

- (1) Áthelyezésre csak azon kérelmezők esetében kerülhet sor, akik a nemzetközi védelem iránti kérelmüket a 33a. cikk (1) bekezdésben említett válsághelyezettel szembesülő tagállamban nyújtották be, és akik tekintetében a III. fejezetben foglalt, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek értelmében egyébként a szóban forgó tagállam lett volna a felelős tagállam.
- (2) Áthelyezésre csak az olyan nemzetekhez tartozó kérelmezők esetében kerülhet sor, amelyek esetében – a rendelkezésre álló legfrissebb negyedéves, uniós szintű átlagos Eurostat-adatok szerint – a nemzetközi védelem iránti kérelmek tárgyában hozott, a 2013/32/EU irányelv III. fejezete szerinti elsőfokú határozatok legalább 75 %-ában megítélték a nemzetközi védelmet. Hontalan személyek esetében a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti országot kell figyelembe venni. A frissített negyedéves adatokat csak azon kérelmezők vonatkozásában kell figyelembe venni, akik esetében még nem került megállapításra, hogy a IV. melléklet 3. pontjának megfelelően áthelyezhetők.

33d. cikk

Az áthelyezési program kedvezményezett tagállama által meghozandó kiegészítő intézkedések

- (1) Az áthelyezési program kedvezményezett tagállama a 33a. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének időpontjában az áthelyezési válságmechanizmus megfelelő végrehajtását biztosító intézkedéseket tartalmazó ütemtervet terjeszt a Bizottság elé. Az intézkedések adott esetben a 33. cikk (3) bekezdése szerinti válságkezelési cselekvési terv részét képezik. Az áthelyezési program kedvezményezett tagállama teljes körűen végrehajtja az említett intézkedéseket.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 45. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az áthelyezési mechanizmus valamely tagállam érdekében történő alkalmazásának felfüggesztésére vonatkozóan abban az esetben, ha az áthelyezési program kedvezményezett tagállama nem teljesíti az (1) bekezdésben említett kötelezettségeket. A Bizottság először lehetőséget ad az érintett tagállamnak véleménye kinyilvánítására. Ez a felfüggesztés nem érinti azon kérelmezők átadását, akik átadása az áthelyezési céltagállam általi, a IV. melléklet 4. pontja szerinti jóváhagyást követően függőben van.”

5. A 45. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) A Bizottságnak a 33a és 33d. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása [*the date of entry into force of this Regulation – OPOCE should replace with exact date*]-tól/-től ötéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt nem ellenzi a meghosszabbítást, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(7) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 33a. és 33d. cikkében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő

napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(8) A 33a. és 33d. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két héten belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két héttel meghosszabbodik. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus legfeljebb két évig alkalmazandó.”

6. A rendelet kiegészül az e rendelethez csatolt új III. és IV. melléklettel.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*